

2) Skal artikel 450c, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2787/2000 af 15. december 2000, fortolkes således, at en kautionist, der efter at have modtaget en underretning i henhold til artikel 450c, stk. 1, litra a), inden for tre år fra datoen for antagelsen af forsendelsesangivelsen, modtager en underretning, hvori der angives andre beløb end dem, der senere opkræves hos ham, er frigjort fra sin forpligtelse?

⁽¹⁾ EFT L 253, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2787/2000 af 15.12.2000 om ændring af forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 330, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 7. april 2011 — Maurice Robert Josse Marie Ghislain Lippens m.fl. mod Hendrikus Cornelis Kortekaas m.fl., anden part: Ageas NV, tidligere Fortis NV

(Sag C-170/11)

(2011/C 179/22)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Appellanter: Maurice Robert Josse Marie Ghislain Lippens, Gilbert Georges Henri Mittler og Jean Paul François Caroline Votron

Indstævnte: Hendrikus Cornelis Kortekaas, Kortekaas Entertainment Marketing BV, Kortekaas Pensioen BV, Dirk Robbard De Kat, Johannes Hendrikus Visch, Euphemia Joanna Bökkerink og Laminco GLD N-A

Anden part: Ageas NV, tidligere Fortis N.V.

Præjudicielt spørgsmål

Skal EF-bevisforordningen ⁽¹⁾, særligt artikel 1, stk. 1, fortolkes således, at en ret, der ønsker at afhøre et vidne, der er bosat i en anden medlemsstat, ved denne form for bevisoptagelse altid skal anvende de metoder, der er indført ved EF-bevisforordningen, eller er retten beføjet til at anvende de metoder, der er hjemlet i

dens egen nationale procesret, såsom indkaldelse af vidnet til at give møde ved dens sæde?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28.5.2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område (EFT L 174, s. 1).

Sag anlagt den 14. april 2011 — Europa-Kommissionen mod Republikken Malta

(Sag C-178/11)

(2011/C 179/23)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Alcover San Pedro og K. Mifsud-Bonnici, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Malta

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Malta har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 1, første afsnit, artikel 9, stk. 1, og artikel 10, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF af 25. juni 2002 om vurdering og styring af ekstern støj ⁽¹⁾, da der ikke er udarbejdet sådanne strategiske støjkort for større veje og byområder, som Malta har identificeret i den rapport, man har udarbejdet i henhold til artikel 7, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2002/49/EF, ikke stillet dem til rådighed for og udbredt dem til offentligheden, og ikke har sendt oplysningerne fra disse strategiske støjkort til Kommissionen.

— Republikken Malta tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til den rapport, som Malta i henhold til direktivets artikel 7, stk. 1, andet afsnit, forelagde i 2006, er der 1 byområde og 43 større veje i Malta, som er omfattet af direktivets anvendelsesområde. Pr. 30. juni 2007 burde der således have været udarbejdet strategiske støjkort for dette byområde og de pågældende større veje, og de burde have været stillet til rådighed for og udbredt til offentligheden. Oplysningerne fra disse strategiske støjkort og et resumé af den lokale handlingsplan skulle desuden have været sendt til Kommissionen senest den 30. december 2007.